

Nr 612

Av herrar **Boo** och **Larsson** i **Borrby**, om höjd daglön till värnpliktiga.

(Lika lydande med motion nr 525 i Första kammaren)

Med hänsyn inte blott till den fortgående standardhöjningen i vårt land utan även till tjänstgöringsförhållandenas avsevärda förändring på senare år inom försvaret framstår de värnpliktigas nuvarande ekonomiska förmåner som otillfredsställande.

Såväl under sin första tjänstgöring som i samband med repetitionsövningar har de värnpliktiga numera i mycket stor utsträckning beröring med mycket dyrbar materiel, vapen, teleteknisk utrustning, transport- och stridsfordon m. m., som förutsätter stort ansvar. Militärätjänsten har också i olika avseenden blivit mera riskfylld än tidigare. En förbättring av de ekonomiska betingelserna, som kan anses skälig med hänsyn till dessa ansvars- och riskförhållanden, skulle inte endast stärka de värnpliktigas självkänsla och därmed ansvarskänsla, sannolikt till gagn för ökad säkerhet, utan otvivelaktigt även stimulera deras intresse för det militära utbildningsarbetet och deras drivsel under tjänstgöringen inom försvaret.

Den mänskliga faktorn inom försvaret måste tillmätas så stor betydelse, att det framstår som rimligt att väsentligt förbättra de värnpliktigas villkor såväl under repetitionsövningar som under första tjänstgöringen. I en försvarsbudget på mer än fyra miljarder bör en höjning av nn utgående daglöner vara möjlig.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam prövning och förslag till höjning av menig och värnpliktigs daglön till tio kronor samt till en härtill anpassad justering av övriga kategoriers daglöner.

Stockholm den 27 januari 1965

Karl Gust. H. Boo

Einar Larsson

i Borrby